

ЛІТЕРАТУРА

1. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис / І. Р. Вихованець. – К.: Либідь, 1993. – 368 с.
2. Грищенко А.П. Складносурядне речення в сучасній українській літературній мові / А.П. Грищенко. – К.: Наук. думка, 1969. – 155 с.
3. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання / І.І. Слинько, Н.В. Гуйванюк, М.Ф. Кобилянська. – К.: Вища школа, 1994. – 670 с.

Декастро Валерія,

магістрантка

Факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **Г.Л.Вусик**, к.філол.н., доцент (БДПУ)

ДІЛОВЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН

Зростаюча глобалізація в економічному масштабі призводить до змін в усіх сферах людського життя – особистому житті, соціальному, культурному – особиста відповідальність зростає і зникає водночас.

У сучасний час особлива увага приділяється наступним положенням:

- 1) широкий вибір мов для забезпечення потреб, пов'язаних з розвитком міжнародних обмінів;
- 2) викладання мов місцевих меншостей при наявності потреби;
- 3) вивчення іноземних мов як довічний процес;
- 4) знання соціальних, економічних та культурних реалій мов, що вивчаються.

Ділове спілкування, оптимізуючи соціальну діяльність, сприяє адаптації особистості та її позиціонуванню в умовах розвитку в Україні основних напрямків ринкової економіки, демократизації політичної системи і розширення міжнародних відносин в області науки, техніки, освіти і культури.

Актуальність теми. Увага до дослідження феномена "ділове спілкування" обумовлена діагностикою сучасного стану соціальної діяльності, виявленням значення її результатів у зв'язку з глобальними проблемами, що їх викликано станом біосоціальної економіки, легітимністю соціальних рішень, що протистоять усім видам агресії і сприяють консолідації і консенсусу. Останнім часом проблеми ділового спілкування набувають особливої як теоретичної, так і практичної значущості у зв'язку з необхідністю вдосконалення організаторської і управлінської стратегії, регламентуванням і розширенням зв'язку з громадськістю, поширенням послуг і посередництвом у всіх їхніх видах і формах.

Вивчення феномена "ділового спілкування" у даний час детерміноване й аналізом широкого кола проблем, що раніше не були предметом наукових пошуків.

Науковий інтерес до проблеми ділового спілкування формувався під впливом наукових досягнень представників широкого спектра

гуманітарного знання, головним чином, соціології, психології, культурології, семіології (Е. Берн, П. Бурдьє, Н. Еліас, Т. Парсонс, Й. Хейзинга). Результати досліджень у даних галузях знань дозволили значно поглибити уявлення щодо динаміки ділового спілкування, його соціальної обумовленості й якісної своєрідності.

Мета роботи простежити особливості мовної характеристики ділового спілкування як соціального феномену.

Для досягнення поставленої мети сформульовані наступні **завдання:**

- визначити місце України в системі міжнародних відносин;
- уточнити місце і роль міжнародної політики в житті суспільства;
- проаналізувати особливості ділового спілкування;
- описати особливості ділового спілкування як соціокультурного феномену.

Теоретичне значення отриманих результатів. Положення роботи можуть бути використані:

- в наукових розробках нових видів соціальної діяльності;
- прогнозуванні соціальної динаміки з метою запобігання деструктивним процесам;
- у створенні нормативних моделей і еталонів поведінки і спілкування;
- для пошуку факторів, що оптимізують відносини людей.

Практичне значення отриманих результатів. Матеріали роботи можуть бути використані у виховних, освітніх і просвітницьких цілях; у викладанні як загального мовознавства, так і інших мовознавчих дисциплін (іноземна мова, соціолінгвістика, етнолінгвістика, дипломатія).

ЛІТЕРАТУРА

1. Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. – К.: Освіта, 1999. – 351 с.
2. Иноземцев В.Л. Технологический прогресс и социальная поляризация в XXI столетии // Полис.– 2000 г. – № 6.– С. 28-39.

Дресвянникова Анна,
студентка 4 курсу ФППОМ
Науковий керівник: **Ю.П. Прядко,**
к.філол.н., ст. викл.(БДПУ)

ТОПОНІМИ В ЛЕКСИЧНОМУ СКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Власні географічні назви посідають одне з чільних місць у житті людства. Багато гуманітарних та природничих наук звертаються у наукових пошуках до топоніміки. Величезний інтерес до цієї науки приділяють й мовознавці. Лінгвістичні дослідження топонімів проходять з урахуванням історичного розвитку мови, виділенням давніх тополексем, здійсненням етимологічного аналізу, встановленням зв'язку з конкретними мовами, виявленням мовних та діалектологічних ареалів тощо.